

Naše stavby by se rychle rozpadly.
Například síra rozleptává
železobeton velmi účinně

Svět po člověku

Jen málokdo by asi nesouhlasil s tvrzením, že Zemi by bylo bez lidí lépe. Jak velká katastrofa by však naši planetu musela postihnout, aby lidský rod zcela zmizel z jejího povrchu? A jak dlouho by přírodě trvalo, než by zase ovládla „ztracená území“?

Vladimír Socha

Zkuste se na chvíli zamyslet – napadlo vás už někdy, že tu jednou lidstvo nebude? Zní to absurdně, téměř nepřijatelně. Přesto je víc než jisté, že člověk nebude Zemi obývat

a nečekanou zkázu, která by udeřila úplně bez varování... Postapokalyptická předpověď světa plného opuštěných domů a zrezivělých aut je poměrně děsivá, ale nikoliv zcela nereálná.

sopečné činnosti nebo srážky s mimozemským tělesem o velikosti přesahující deset kilometrů (viz Nevítání hosté). Podobná zkáza nastala na konci druhohor před 66 miliony let a nejspíš

” Egyptské pyramidy by přetrvaly mnohem déle než třeba most Golden Gate či mrakodrapy

věčně. A k jeho „odchodu“ rozhodně nemusí dojít v řádech miliard let, kdy naši planetu zřejmě zničí rozpínající se Slunce. Představte si nějakou náhlou

Návrat do doby kamenné
Pokud by měl člověk náhle „vyklidit pole“, muselo by jít o následek nějaké hrozivé katastrofy, například masivní

zapříčinila vyhynutí dominantních dinosaurů i dalších živočichů a rostlin. Kdyby takový meteoroid dopadl na Zemi dnes, lidé by pravděpodobně

víte, že?**NEBEZPEČNÉ SVĚTLO**

Tzv. světelný smog narušuje biorytmy zvířat i lidí a mění nebe nad planetou k nepoznání. Už v roce 2007 zasáhlo údajně světelné znečištění 85 % oblohy nad územím Evropské unie, a v případě Japonska jde dokonce o více než 98 %. **100+1**

NEVÍTANÍ HOSTÉ

Z pozorování NASA vyplynulo, že mezi lety 1994 a 2013 vstoupilo do zemské atmosféry 556 meteoroidů, přičemž nejmenší měřily zhruba 1 m a největší 20 m. Naši planetu našťastí účinně chrání její plynný obal, v němž drtívá většina vesmírných těles jednoduše shoří. **100+1**

přičemž následně uvolněná radiace by Zemi doslova sterilizovala.

Vzdálení pozorovatelé

Při pohledu z vesmíru by byl zánik pozemské civilizace znatelný již velmi brzy – konkrétně na odvrácené straně planety, která se v noci utápí ve stále intenzivnější záři městských světel (viz Nebezpečné světlo). Podle odhadů energetiků by totiž do 24–48 hodin nastal celosvětový výpadek proudu a následoval by kolaps automatických řídicích systémů. Část osvětlení by udržovaly v chodu solární panely a větrné elektrárny, brzy by je však vyřadilo z chodu zhroutení distribuční sítě. Všechny družice na oběžné dráze by postupně přestaly fungovat a mnohé by shořely v atmosféře či dopadly na zemský povrch.

„Dole“ na Zemi by nápadné stopy po nás zmizely po několika desítkách tisíc let, z geologického hlediska tedy velmi brzy. Kdyby přibližně sto tisíc let po smrtící katastrofě přistáli na Zemi vesmírní biologové, nenašli by žádné nesporné důkazy o našem původním rozmachu. **O někdejší přítomnosti velmi progresivní a početné rasy dvounohého primáta by svědčily pouze spousty lidských ostatků.**

V místech původních skládek a aglomerací by případní mimozemšťané objevili také nezvykle velké množství plastů a jiných „podivných“ látek, včetně vzácných chemiká-

Ohrožené druhy

Pokud by k zániku naší civilizace došlo v dohledné době, nepřežila by nás kvůli současným početním stavům své populace pravděpodobně ani celá řada zvířat. Například levhart mandžuský už se v důsledku činnosti člověka pohybuje po planetě jen v alarmujícím počtu 40 kusů. Ani šance nosorožce jávského by nebyly příliš vysoké – těchto zvířat zbývá na Zemi pouze 60. Konec by rovněž čekal například vzácné nosorožce tuponosé a snad i naše nejbližší příbuzné, velké africké lidoppy. **100+1**

Patnáctého února 2013 zazářil nad ruským Čeljabinskem velmi jasný meteor. Největší nalezený fragment vesmírného tělesa vážil asi 500 kg a následky tlakové vlny zranily více než 1 500 lidí

přežili. Ztráty na životech bychom však počítali v miliardách a společnost by se vrátila do doby kamenné, v lepším případě do středověku.

Těleso o průměru nad třicet kilometrů by už zřejmě zlikvidovalo veškerý pozemský život s výjimkou mikroorganismů. Povrch planety by zůstal ještě dlouho neobyvatelný a po naší civilizaci by zbylo jen velmi málo stop. Vyhubení lidstva by mohla způsobit také pandemie nějaké smrtící choroby nebo exploze supernovy,

Největší jaderná bomba v dějinách nesla název Car a byla odpálena v roce 1961. Dosahovala síly 50 megaton a ke kompletnímu zničení Země by bylo potřeba asi 15 600 takových zbraní

V Kambodži byly nalezeny ruiny khmerského města postaveného v 8. století. Okolní vegetace je pohltila tak důkladně, že uspěla až speciální laserová technologie

líř a prvků, jež se v přírodě nevyskytují. Zvláštní chemické složení by zčásti vykazovaly také oceány a atmosféra.

Zarůstající svět

Příroda by si každopádně své území brala velmi rychle zpět: **Podle propočtů a simulací by například v kanadských lesích již za 50 let nebylo pod bující vegetací vidět na 80 % silnic** a za 200 let by potenciální pozorovatel spatřil jen 5 % původní silniční sítě. Nejrychleji by však příroda ničila lidské stavby a komunikace

v lokalitách s horkým podnebím.

V místech, kde člověk vykácel lesy a založil rozsáhlá pole, by se naopak přírodní nadvláda obnovovala poměrně dlouho. Návrat k prvotnímu stavu by se přitom většinou nekonal, protože by nejspíš nadále převažovaly nové,

a v budoucnu by možná prodělaly výrazný evoluční vývoj. Odolná domácí zvířata by rovněž mohla prospívat i ve své druhotně zdivočené formě, zatímco citlivá plemena chovaná pod úzkostlivým dohledem zemědělců by brzy vymizela – nedokázala by soupeřit

” Do několika milionů let by po nás zbyly pouze plasty. Všechno ostatní by příroda pohltila

zavlečené rostliny. Úspěšné nepůvodní druhy živočichů, jako jsou krysy nebo králíci, by se velmi rychle šířily

se silnějšími konkurenty a odolávat nepřátelskému vnějšímu prostředí. Pro některé živočichy už by navíc bylo příliš pozdě, protože v důsledku činnosti člověka klesl jejich současný počet pod kritickou mez (viz Ohrožené druhy).

Na území dnešních Čech by se časem opět rozšířili vlci, ryši a medvědi. V ruinách zarůstajících měst by se samozřejmě proháněli také hlodavci, zajáci, lišky, psi a kočky a mnozí další savci. V řekách by se brzy objevilo více ryb, zejména pokud by se rozpadly všechny přehrady a vodní díla. I nebe

Křižovatka Center Gai v tokijské čtvrti Šibuja se považuje za nejfrekventovanější na světě. Ve špičce se po ní naráz pohybuje až 2 500 lidí

by záhy zaplnili ptáci, ačkoliv by šlo z velké části o vrabce nebo krkavcovité. **Obecně by mezi nejčtenější obyvatele někdejších metropolí patřili polodivocí psi a kočky, potomci původních domácích mazlíčků.**

Později by se snad přidali i divočáci, velké šelmy a jeleni, lamy nebo třeba losi – podle zeměpisné polohy.

Pomníky lidstva

Velkou otázkou zůstává osud jaderných elektráren. Při absenci chladicí vody by se totiž mohly reaktory roztavit, načež by došlo k zamoření blízkého okolí na několik desetiletí až století. Jak ovšem ukazuje příklad ukrajinského Černobylu, ekosystémy by nemusely zaniknout zcela. Téměř třicet let po katastrofě žijí v okolí někdejší jaderné elektrárny stádečka divokých prasat a na místo se vrací i vlci.

Velké stavby, například obří visuté mosty nebo mrakodrapy, by se zřejmě zhroutily za několik málo staletí, Eiffelova věž či socha Svobody by přetrvaly maximálně tisíc let. Nejdéle by paradoxně nevydržely moderní budovy, ale spíš kamenné svatyně a starověké monumenty. **Například egyptské pyramidy by pravděpodobně trumfly slavný sanfranciský most Golden Gate**

i mrakodrapy. Jejich hladké vápencové bloky totiž odolají počasí spolehlivěji než železobeton, který je extrémně citlivý především na vlhkost

s vyšším obsahem síry, jež ho účinně rozleptá. Odhalí se tak kovové výztuže, do nichž se následně pustí koroze. Pokud by přitom katastrofu způsobil například výbuch sopky, dostala by se síra do atmosféry ve značném množství.

Pozůstatků po lidském druhu v podobě chemikálií a škodlivin by se příroda dokázala zbavit relativně

snadno, i když pesticidy a další látky by přetrvaly možná i staletí. Víc by se planeta prala se skleníkovým plynem, oxidem uhličitým, jež by vykazoval vyšší hodnoty ještě dlouhá tisíciletí. Posledním „pomníkem“ lidské civilizace by se však nepochybně staly odolné plasty, které ve vhodných podmínkách vydrží zřejmě až miliony let. **100+1**

inzerce

800 521 521
www.kb.cz

OBSLOUŽÍME VÁS
NA ÚČET PODNIKU

VEDENÍ ÚČTU ZDARMA

NAVÍC POVOLENÝ
DEBET NEBO
KREDITNÍ KARTA
S LIMITEM 30 000 Kč

NA PARTNERSTVÍ ZÁLEŽI

Poplatky za vedení účtu budou při splnění pravidel vráceny. Více na www.kb.cz/muj-ucet.